

KARWAN No. 15 1983

نيسانچى

Translated from English by Aram Qaradaghy

سویندم خواردووو بههقی تهقهى بهرانبهرى

بيکوزم . (هيشتا تهقهيهکم قهرزاره .)

* شهويک له بيقو واک *

ئيمدا پير بوو . بهحوکمی شارهزایی فهزلی بهسهرمانهوه
هه بوو ، جگه له وهش له بهرته وهی زوربهی کات خه مبارو گرژو
زمان بیس بوو کاریگه ری بهکی ژوری له سه ر نه قلی ئيمه ی
هه رزه کار هه بوو . نه مه کاتی خوی له پیزی هیزی سواره دا
بووه و تابلی لیپهاتووش بووه که س نه ی دهزانی چی وای
لی کردبوو واز له سوپا بیئی و له شارو چکه یه کی بی بایه خی
ئاوادا هالی لی بداته وه و ژيانیکی ساده وه له هه مان کات دا ده ست
بلاوانه به سه ر به ریت . به پالتویه کی ره شی دراووه به پی
ده هات و ده چوو ، که چی ده رگای بو هه سوو نه فسه ره کانی
فهوجه که له سه ر پشت بوو . که رچی قاوه لتی به که ی له دووسی

1
له شاروچکه ی (س) جیگیر بوو بووین . هه سووتان
دهزانی ژيانی نه فسه ری سوپا چونه : به یانیان مه شقو
سواری ، قاوه لتی له مالی سه رکرده ی فهوج یا له ئوتیلی
جووله که یه ک ، و شه وانیش خواردنه وه و قومار . ده رگای دوا
مالی شاروچکه که مان لی داخرا بوو ، کچی عازه بیش خوا
بریبووی . بویه ناچار له مه لبه ندی به کتریدا کو ده بووینه وه
هه ر له به رگی به کتری ورد ده بووینه وه .
له کومه له که ماندا ته نیا کابرایه ک هه بوو سوپایی نه بوو .
نه م کابرایه که رچی ته مه نی سی و پینچ سالیک ده بوو به لام له چاو

قاپ زیاتر نه بوو که له لایه ن کونه سه ربازیکه وه ناماده ده کرا ، به لام شه مپانیا په یتا په یتا ده به شرایه وه . مه گهر خوا بزانی سه رچاوه ی سامان و ده ستهاتی چی بوو ، خو که سیش زاتی نه ده کرد نه و پرسپاره ی لی بکات . ژماره یه کی باش کتیبی هه بوو که هه مووی بریتی بوو له پومان و کتیبی سوپایی ، هه موو که س بوی هه بوو بی په له کردن له گیرانه وه یاندا بیان خوازیت . نیشی سه ره کی نه م کابرایه ده مانچه ته قانندن بوو . هه موو دیواری ژووره که ی به فیشه ک وا داپیژابوو ، ده توت شانته ی هه نگه . کوخه بچکوله قورینه که ی جگه له هه ندی ده مانچه ، هیچی تری تیدا نه بوو شایانی باس بی . سه لیه یه کی بی پایانی هه بوو له ته قه کردن دا . نه گهر بیویستایه هه رمی یه ک بکات به نیشان ، هه موو نه ندامانی فه وچه که ناماده بوون بی سی و دوو هه رمی که ی له سه ر شه هقه که یان بو بنینه وه . زورچار باس ده هاته سه رباسی ته قه ی به رامبه ری ، به لام سیلفیو (با نه وه بکه ین به ناوی) هه رگیز به شداری نه ده کرد . نه گهر لییان به رسپایه ناخو قه ت ته قه ی به رامبه ری ی کردووه ، نه وا به بی زهوقی یه که وه ده بیوت : کردووه و نیتدریژه ی بی نه ددها . دیار بوو به و جوړه پرسپاره قارس بوو . نیمه ش هاتبووینه سه ر نه و بریوایه ی نه م کابرایه ده بی به هوی ده ست و مشتت بی وینه یه وه ویزدانی تووشی گونا هیگ بوو بیوت . نه وه ش بلیم هه رگیز گومانی ترسنو کیمان لی نه ده کرد ، زه لامي واهه یه هه ر ته نیا سه رو پووخساری پیاو دلنیا ده کات . ماوه یه که له وه و دوا شتیک پووی دا که بووه مایه ی سه رسامی هه مووان .

پوژیکیان ده ورو به ری ده که س له نه فسه ره کان له مالی سیلفیو قاوه ل تیمان ده کرد وه هه موو جاریک بریکی باشمان خوارده وه . دوا ی قاوه لتی داوامان له خانه خوی کرد بانقمان بودابنی . زور نارہ زایی ده ربړی چونکه به ده گمن قوماری ده کرد ، به لام سه ره نجام داوای کرد کاغه زبینن ، نزیکي په نجا ده پو بی یه کی له سه ر میزه که خر کرده وه و ده ستی کرد به وه ره قه دابه ش کردن . هه موو ده و ره مان داو یاری ده ستی بی کرد . سیلفیو عاده تی و ابوو له کاتی یاریدا نه و په ری بی ده نگ بی و هیچ قسه و باس نه کات . نه گهر بهاتایه و یاریکه ریک غه له تیکی بگردایه ، سیلفیو یه کسه ر هه موو پاره که ی بو ده گیرایه وه یان زیاده که ی ده خسته لاوه . نیمه هه موو شاره زای نه مه بووین و وازمان لی ده هینا به که یفی خوی بچوولینه وه . به لام نه مجاره

نه فسه ریکمان له که لدا بوو تازه بو فقه وچه که مان راگو یز را بووه ، به دهم یاریه وه ، له خویه وه بانقه که ی زیاد کرد . سیلفیو ته باشیریکی هه لگرت و وه هه موو جاریک راستی کرده وه . نه فسه ره که که لای و ابوو سیلفیو به هه له دا چووه ، ویستی مه سه له که پوون بکاته وه ، به لام سیلفیو بی ده نگ دریژه ی به یاری دا . نه فسه ره که له حه وسه له یدا نه ما ، فلچه یه کی هه لگرت و نه وه ی به هه له ی ده زانی سرپه وه . سیلفیوش ته باشیره که ی هه لگرت و دووباره ژماره کانی نووسی هه وه . نه فسه ره که که شه راب و قومار و قاقای هاوری کانی سه ری گهرم کردبوو ، نه وه ی سووکایه تی دانا ، شه معدانیکی زیوینی له سه ر میزه که هه لگرت و هاویشتیه سیلفیو ، باش بوو نه م له دواسات دا خوی لی لادا . نیمه زور دلگران بووین ، سیلفیوش له رقدا سه یی هه لکه را بوو ، چاوی ناگری لی ده باری ، هه ستایه سه رپی و وتی : «قوربان پیای چاک به بر وو سوپاسی خوابکه که نه مه له ماله که مدا پووی دا .»

نیتر نیمه سه ره نجامی مه سه له که مان لا پوون بوو ، هاوپی تازه که مان له ریزی مردووان داده نا . هاوپی چووه دهره وه و تیشی . که ی کابرای سه ر بانق بی ی خوشه نه و ناماده یه بو پوو به پوو بوونه وه ی توله ی نه و سووکایه تی یه . توژیکی تریش دریژه مان به یاری دا ، به لام دیمان خانه خوی که مان هیچ ناگای له یاری نیه . بویه یه که یه که مال ناوایمان کرد ، هه ر که س بو مه له ندی خوی ، به دهم پیشه وه باسی نه و فرمانه شاغیره مان ده کرد که وا به پویه یه .

بو پوژی دوا یی له مه شقی سواریدا له یه کتریمان ده پرسی : تو بی لی نه و نه فسه ره به سه ر زمانه نیستا زیندووبی ، که چی نه وه نده مان زانی خوی دهرکه وت . هه مان پرسپارمان لی کرد ، له وه لامدا وتی هیشتا هیچی له سیلفیو وه بی نه گه یشتووه . نه مه ش نیمه ی سه رسام کرد . کاتی چووین بو مال وه بولای ، ده بینین کاغه زیکي ناسی به ده رگا که یه وه هه لواسیوه و فیشه ک له دوا ی فیشه ک نیشانی لی ده گری . وه هه موو جاریک بی نه وه ی وشه یه که له باره ی به سه رهاتی پوژی پیشووه وه بدرکینی ، به خیره اتنی کردین . سی روژی تریش تی په ری که چی نه فسه ره که هیشتا زیندوو بوو . به سه رسامی یه وه له یه کتریمان ده پرسی : تو بی لی سیلفیو به ته مای شه ر نه بی ؟ . له راستیدا سیلفیو شه ری نه کرد ،

بیانوییه کی بچکوله ی بو خوی هینایه وه له گه له ئه فسه ره که دا ناشت بووه .

رهنگه نه مه تا راده یه کی باش پله ی کابرای له چاوی لاره کاندای که م کردبیته وه ، چونکه به لای گه نجان وه که لایان وایه نازایه تی به رزترین سیفه ته و بوی هه یه زور که مایه تی پیاو ببوشیت ، ترسنوکی دواشته پیاو ری به خوی بدات چاوی لی ببوشیت . به هر حال مه سه له که ورده ورده به ته وای له بیر چوو وه سیلفیو کاریگه ری پیشووی به ده ست هینایه وه .

ته نیا من نه هاتمه وه سه رخوم ، له بهر نه وه ی سروشت خه یالکی رومانتیکی پی به خشییووم و له وه پیشیش له هه موان زیاتر ریزی نه م کابرایه م ده گرت که ژیا نی مه ته لیک بو بوخوی و به پاله وانی چیروکیکی سه یرم ده زانی . نه ویش هه روا منی به دل بوو . من ته نیا که سینک بیوم که نه و کابرایه له گه لیدا له که لی شه ی تانی زمان به سترای ده هاته خواره وه له سه رخوو به زه و قیکی سه یرو ناسایی یه وه باسی جو ره ها شتی بو ده کرد . به لام هه رگیز نه و شه وم له یاد نه ده چوو که کابرا به ناره زووی خوی نه یویست نه و له که یه ی سه ره شه رفی بسریته وه . نه م بیره وه ری یه ش وای لی کرد بووم نه م ده توانی وه ک جار ان له گه لی بجوولیمه وه . شه رمم ده کرد سه یری چاوی بکه م . سیلفیوش خو له وگه لحوایانه نه بوو وه ک هیچ نه دیو تبیینی هه موو شتی که کات و په ی به هویه که ی نه بات . دیار بوو پیشی دلگران ده بوو . نه وه ی راستیش بی جاریک نا دوچار هه ستم کرد کابرا ده یه وی داخی دلیم بو هه لبریزیت ، به لام من خوم له و جو ره هه لانه لاده او سیلفیوش نه وه نده سوور نه بوو له سه ری . ئیتر له وه به دوا هه ره له ناو براده راندا ده م بینی ، گفتوگوکانی جار انم له گه لی دا برایه وه .

دانیشتووانی تیرو ته سه لی شاره گه وره کان ناگایان له وه سه ست و نه ستانه نیه که به نیسه بت خه لکی لادی و شاروچکه کانه وه شتیکی ناسایی یه . بو نمونه وه کوو چاوه روانی ی روژی گه یشتنی بوسته . روژانی سی شه ممه و هه ینی مه لبه ندی سه رکردایه تی فه وچه که له بهر نه فسه رو پله داران بهر نه ده که وت : هه ندیکیان چاوه ری ی پاره بوون ، هه ندیکیان نامه و نه وانی تریش روژنامه . نامه کان لیره وه لوی ده کرانه وه ، ده نگوباس بو یه کتری ده گنیرایه وه وه به م جو ره مه لبه نده که جوش و خروشی تی ده که وت . سیلفیوش که

نامه کانی له ریگه ی فه وچه که وه پی ده گه یشت سه ری له وی دده . روژیکیان نامه یه کی پی گه یشت ، به په له په لی و بی نارامی یه وه هه لی پچری ، هه رکه چاوی به نامه که که وت شله ژا . نه فسه ره کان هه ری که مه شفغوولی نامه ی خوی بوو ، تبیینی هیچیان نه کرد .

«جه نتمانینه !» ... سیلفیو هاواری کرد ، «زرووف وا پیویست ده کات به زووترین کات ئیره به جی به یلم . ده بی نه مشه و بروم . له و پاوه ره دانیم چه ز نه کن بو دواچار ته شریف به یین بو قاوه لتی . چاوه ریتان ده که م .» ئینجا رووی کرده من و له سه ری رویشت : «توش پیویسته بییت .» به م قسانه وه به په له مه لبه ندی سه رکردایه تی به جی هیشته و ئیمه ش دوا ی نه وه ی ری که وتین له مالی سیلفیو یه کتری ببینینه وه هه ری که مان رویشت به ری ی خویه وه .

من له کاتی دیاریکراودا گه یشتمه مالی سیلفیو دیدیم نزیکه ی هه موو فه وچه که له وین . کابرا هه موو شت و مه کی پیچا بووه ، هه ر دیواره رووته گولله نازنه کان دهستی لی نه درابوو ، ده وری سفره مان دا ، خانه خوی تابلی ی به که یف بوو ، زوری نه برد نه م به که یفی یه هه موو میوانه کانی ته نیه وه . له گه ل هیوای سه فه ری سه لامه ت و خوش به ختی کابرای سه فه ره له به ردا ، هه ر شووشه شه راب بوو هه ل ده پچراو مه ی بوو که فی ده کردو پیک بوو چه ی ده هات ، تا شه و دره نگ ماینه وه . دوا یی شه یقه کانمان هه لگرت و سیلفیو یه که یه که خواحافیزی لی کردین . پیش نه وه ی بچه ده ره وه دهستی گرتم ، وه ستاندمی و به ده نگیکی نزم وتی : «ده مه وی چه ند قسه یه کت بو بکه م .» هه نیش مامه وه .

میوانه کان هه موو رویشتبوون ، هه ره ردوو کمان به جی مابووین . به رامبه ری یه ک دانیشتین و بی ده نگ سه بیه کانمان داگیرسان . سیلفیو خه یالی رو بیوو ، هیچ که یفه که ی توژیک له وه و پیشی نه مابوو . رهنگی زه ردو چاوی ناگرین و نه دوو که له خه سته ی له ده می به رز ده بووه ، وای لی کرد بوو له دیویکی راستی بچی . دوا ی چه ند ده قه یه ک سیلفیو په رده ی بی ده نگی دراند .

«له وانه یه ئیتر هه رگیز یه کتری نه ببینینه وه ، پیش نه وه ی بروم چه زده که م چه ند قسه یه کت بو بکه م . رهنگه خوشت بزانی

من گوی نادهمه نه وهی نه وانی تر چونم تی ده گن ، به لام توم خوش دهوی و پیم ناخوشه به و نینتیباغه هه له یه وه که له باره مه وه و هرت گرتوه ، به جیت بهیلم . نینجا وه دستاو دهستی کرد به پر کردنه وهی سه بیله که ی . من سهرم شور کرد بووه و چرکه م له خوم بریبوو .

«به لاته وه سه یر بوو ؟» .. له سهری رویشت .. «که داخی خوم به و کابرا سه رخوشه (ر) نه پشت ؟ ! . توش له و باوه ره دایت که مادام هه لیزاردنی چه که به دهست من بوویانی ژیانیشی له ژیر ره حمه تی دهستی مند ابوو ، به لام ژیانی خوم بی مه ترسی بووه . تو چه زده که ی نه و له سه رخویی یه م بگریه ره وه بودل که وره پیم ، که یفی خوته ، به لام چه زناکه م دروت له گه ل بکه م ، نه گه ر بم توانیایه توله له - ر - بکه مه وه ، بی نه وهی به هیچ جوریک ژیانی خوم بخمه مه ترسی یه وه نه و اهرگیز لی ی خوش نه ده بووم .»

به سهر سامی یه وه سه یریکم کرد ، نه م دان پیدانانای ته و او رای چله کاندم . سیلفیو له سهری رویشت . «به لی ، هه قی نه وه م نیه ژیانم بخمه مه ترسی یه وه . شه ش سال له مه و به ر شه پازله یه کم خواردووه و دوژمنه که شم هیشتا زرت و زیندووه . زور چه زم ده کرد مه سه له که روون بییته وه .»

«نه ی بو شه رت له گه ل نه کرد ؟» . پرسی ، «ده بی زرووف لیکی دابریین !» . «شه رم له گه ل کرد . سیلفیو وه لامی دایه وه ، نیستاش یادگاری شه ره که مانم لایه .»

هه ستایه سه ربی و شه یقه یه کی سووری نه خش کراوی له مقه پایه ک ده رهینا . شه یقه که قه یتانی زه رکه شی پیوه بوو ، له و جوړه ی فه ره نسایی یه کان پی ی ده لین (بوئی دو پولیس) . کاتی شه یقه که ی له سه رکرد دیم هه ریه ک نینچ له ژوور ناو چاوانیه وه کونی گولله یه کی تیدایه .

«ناگات له وه یه ..» . سیلفیو له سهری رویشت .. «که من کاتی خوی له فه وجی سواره ی - ن - دا بووم . خوشت مه یلو میزاجم ده ناسی . ده زانی راهاتووم له هه موو شتی که دا یه که م . به لام له سه رده می لاویتیما نه وه هه وهس و ناره زووم بوو . کاتی نیمه باوی شه ر فروشتن بوو ، منیش یه که م سهر به گو به ندی سو یا بووم زور شانازیمان به سه رخوشی یه وه

ده کرد . نه نانه ت جاریک به خوشی بوور تسوئی به ناوبانگه وه مه ست بووم که دینیس دا فیدوئی شاعیر ناوی خستوته ریزی نه مرانه وه . هه رسات ناساتیک ته قه یه کی به رامبه ری له فه وجهه که ماندا رووی ده داو منیش له زور به یاندا یان دووه م بووم یان په شداریکی چالاک بووم . هاوریکانم زور پیم سه رسام بوون . به لام سه رکرده کانی فه وجهه که که یه ک له سه ریه ک ده گوران به پیاو خراپیکی بی چه ندو چوونیان داده نام .

«منیش به ئاسووده یی (یا رهنگه نه وه ننده ش به ئاسووده یی نه بووی) که یفم به ناوبانگم ده هات . تا کوریکي گه نجی ده وله مند که بوئی پله و پایه یه کی دیاری کراوی لی ده هات ، هاته فه وجهه که مانه وه . له ژیانمدا که سی وه ک نه و که شخه و به خته وهرم نه دیوه . بیینه بهر چاوی خوت : لاویتی ، نه قل ، قوزی ، هه له شه یی ، نازایه تی بی وینه ، ناوبانگ ، پاره که به هه ر چوار لادا په رشی ده کرده وه ته و او بوونی نه بوو . نینجا هه ول بده بزانه ده بی چ نینتباغیک له سه ر نیمه دروست ده کات ! . نازناوی پاله وانیتیم که و ته لیژی . له سه ره تاوه که ناوبانگمی بیستبوو ، هه ولی دا خوی بکات به هاوریم . به لام من به ساردی وه لامم دایه وه و نه ویش بی دلگرانی وازی هینا . هه ستم کرد زور رقم لی یه تی . نه و ناوبانگه ی له فه وجهه که و له ناو نافرده تاندا هه یبوو ، نیمانیان له که لله مدا نه هینشتبوو . هه ولم دا شه ری بی بفروشم به لام هه میشه ری ی له فروفیله کانم ده به سه ته وه و به و فروفیلانه ی خوی که هه میشه به لاهه وه

له وانه ی من چاکتر بوون . نه وه موو شتیکی به کالته ده گرت . به لام نیازم ژه هراوی بوو . سه ره نجام شه ویکیان له ناهه نگیکدا له مالی خاوهن مولکیکی پولونیا یی بینیم بووه به گولی مه جلیسی هه موو خانمه کان ، به تاییه تیش خانمی ماله که که نه وکاته من مه سه له یه کم له که لیدا هه بوو . هه ندی قسه ی ناشیرینم چرپاند به گوی یدا سوور بووه و شه پازله یه کی لی دام . هه ردووکمان په لاماری ده سکی شمشیره کانمان دا . نافرته له وناوه دا بوورانه وه و خه لکه که به زور لیکیان جیا کردینه وه . بریارمان دا هه ر نه و شه وه ته قه ی به رامبه ری بکه ین .

«شه به قی دابوو . من له شوینی دیاری کراوی خویدا له گه ل سی دوو هه مه که مدا وه ستا بووم و به بی نرامی یه کی

له باس نه هاتوره دوه چاوه پروانی دوژمنه که مم ده کرد . کات به هار بوو ، خور زوو هه لات و دنیا گهرمی کرد . له دووره وه دیم چاکه ته که ی داوه به سهر شمشیره که ید او له گه ل یه ک تاقه دووه مدا به پی به ره و لامان دی . به ره و پیری چووین . نزیک بووه ، شه پقه که ی پرکردبوو له هه لووژه و گرتبووی به دستیه وه ، دووه مه کان دوازه هه نگار لیمان دور که وتنه وه . بریار بوو من یه که مجار ته قه بکه م ، به لام نه وهنده تووره بوو بووم باوه یم به راستی و جیگری دهستم نه ده کرد . بویه یه که م ته قه م به خشی به و ، به لام دوژمنه که م به مه رازی نه بوو . جا بریار درا یانسییی بو بکه یین . نه بووی ده رچوو ، به خت چون هه میشه پشته ده گری ! . نیشانه ی لی گرتم و شه پقه که می پیکا . نینجا سهره ی من بوو ، سهره نجام ژیانی که وته . بهر دهستم . به وردی تیم روانی تا که مترین نیشانه ی نیگه رانی له ده موچاویدا به دی بکه م . به رامبه ر ده مانچه که م وه ستابوو ، هه لووژه ی گه یوی له شه پقه که ی ده رده هیناو ناوکه که ی تف ده کرده وه به ره و لای من . نه م ساردی یه ی که لله یی کردم . له دلی خو مد ا وتم : جی ی چی ده گری له و ژیا نه بی به شی بکه م که به لایه وه هیچ نیه ! . خه یالنیکی شه ی تانی به میشکمد ا رت بوو . نه و ده سته م نزم کرده وه که ده مانچه که م پی گرتبوو .

«وابزانم کاتی نه وه ت نیه بیر له مردن بکه یته وه .» . من پیم وت ، زورحه ز ده که ی به رچایی بکه ییت بویه نامه وی لیت تیک بده م .» .

«به هیچ جوریک لیم تیک ناده ییت» . وه لامی دایه وه ، پیایوی چاک به په نجه ی پیدا بنی . به هه ر حال خوت چونت پی خوشه با وایی . ته قه یه کت قه رزارم وه هه میشه له خزمه تتدام .» .

ئاو یم دایه وه به لای دووه مه کانمدا و پیم وتن « نیستا نیازی ته قاندم نیه . به م جوړه ته قه به رامبه ری یه که مان دوا یی هات .»

«سو پام به جی هیشته و له م شوینه بچووکه دا دامه زرام نیتر له وساو ه روژنه بووه خه یالم لای توله سه ندنه وه نه بی ، وا نیستاش کاتی هاتووه .»

سیلفیو نه و نامه یه ی له باخه لی ده رهینا که نه م به یانی یه پی ی گه یشتبوو ، دای پیم بیخوینمه وه . کابرایه ک (ده بی)

پاریزه ره که ی بی) له موسکوه بو ی نووسیوو گوا یه فلان زه لام به م زووانه زه ماوه ندی ماره کردنی کچوله یه کی جوان ده گیری .

«هه لت هینا ، سیلفیو وتی ، نه م فلان زه لامه کی یه ؟ . واده جم بو موسکو تابزانم نه مجار هه . له ده مه ده می زه ماوه ندیدا به هه مان نه و بی باکی په وه پوویه پووی مردن ده بیته وه وه ک نه و کاته ی شه پقه هه لووژه که ی پی بوو ؟ !» . دوا ی نه وه سیلفیو هه ستایه سهر پی و شه پقه که ی فری دایه سهر زه وی و وه ک پلنگی به ند کرا و به ژووره که دا که وته هات و چوکردن . من چزکه م له خوم بریبوو ، ناگام لی بوو چون جوړه ها هه ستو نه سستی نا کوک نا کوک وروژاند بووی .

خزمه تکاره که ی هاته ژووره وه و وتی نه سپه کان ناماده ن . سیلفیو به گهرمی ده سستی گوشیم ، باوه شمان کرد به یه کدا . سواری عاره بانه که ی بوو . دوو سندووق له عاره بانه که دا بوو ، یه کیکیان ده مانچه ی تیدا بوو ، نه وی تریان شتومه کی خوی . جاریکی تریش خواحافیزیمان کردو نه سپه کان دایانه غار .

2

چهند سالیک تی په ری . زرووی ماله وه ناچاری کردم له گوندیکی هه ژاری ناوچه ی (س) دا جیگیریم . هه میشه به ده ست سهر وکاری ی مولکه کانمه وه شپزه بووم و داخم بو ژیانی پیشوی پر نا شووب و بی خه مم ده خوارد . زه حمه تترین شت که راهاتن له گه لیدا نه سته م بوو ، شه وانی ته نیایی پایزو زستان بوو . هه ولم ده دا تاکاتی قاوه لتی هه ر چو نیک بووه کات به سهر بیه م ، قسه م له گه ل موختاری دی ده کرد ، لیم ده خو ری بولای مولکه کانم تا سه یریکی نیش و فرمان بکه م ، یان سهر م له هر ژه ی تازه ده ست پی کرا و ده دا . به لام که تاریک داده هات نه م ده ژانی خوم به چی یه وه خه ریک بکه م . نه و چهند کتیبه که مه ی له سندووقی نه م نه و لاو ژووری گه نجینه دا په یدام کردبوو ، نه و هنده م خویندبوونه وه له به رم کردبوون . کیریلو قنای مال به ریوه به ریش چه ند هه جار هه گبه ی چیروکه کانی بو خالی کردبوومه وه . گورانی ی نافر ه تان ته وا و په ستیان ده کردم نه گهر مه ی سهری نه هینامایه ته ژان ،

له وانه بوو خووم به خواردنه ووه ، بگرتايه ، جگه له ودهش پياو بو راست نه لي ، ده ترسام به هوې نه م بيزاري يه وه بيم به سه رخو شيكي هه ميشه يي ، ياني سه رخو شيكي بي مانا ، له وانه ي له ناوچه كه ماندا له ژماره نايان . دراوسنيگانيشم ته نيا دوو سي زه لامي وايوون له و به خت ره شاننه كه نزگه ره وه هه نسك دان زياتر هيچيان لي نه ده بيسترا . ته نيائي له هاوړي يه تي نه وانه ناسووده تره .

چوار فيرست له ولامانه وه مولكه گرانبه هاكاني كوئتيس (ب) بوو ، به لام له پاسه وانك به ولاوه كه سي تري لي نه ده ژيا . كوئتيس يه كجار ، له يه كه م مانكي شوو كردنيدا ديدنه ي كردبوو ، مانگيك كه متر له وي مابووه . له دووهم سالي ته نيائيمدا دهنگ بلاو بووه گوايه كوئتيس و ميرده كه ي نيازبان وايه هاوين سر له مولكه كانيان بدن . نه وه بوو سه ره تاي حوزه يران گه يشتن .

ديدهني دراوسي يه كي ده وله مه ند شتيكي گرنكه له ژياني دانيشتوواني ديهاتدا . خاوون مولك و ده ست و به ره يان دوومانگ له پيش و سي سال له دواي ديدنه ي يه كه وه باسي ده كن . به نيسبه ت منيشه وه ، پياو بو راست نه روات ، هه للا هه للاي گه يشتن دراوسي يه كي جوان و جه هيل كاريكي زوري تي كردم . سووتاوي چاوه پرواني بينيني بووم . دواي قاوه لتي يه كه م يه كشه ممي دواي گه يشتنيان كه و تمه ري بو كوئدي (س) تا خووم به و خاوون شكويانه بناسينم وهك نزيكترين دراوسي و مل كه چترين خزمه تكاريان .

خزمه تكاريك ري ي نووسينگه ي كوئتي پيشان دام و خوي چوو ناوم بگه يه ني . نووسينگه يه كي گه وره و تابلي ي جوان رازاوه بوو ، ديواره كاني به ره فه ي پر كتيب ته نرابوو ، له سر هر ره فه يه ش نيوه په يكه ريكي برنجه دانرابوو . له سر شاگردانيكي مه ر مه ر ناوينه يه كي گه وره قيت بوويووه ، نه رزه كه ي به قوماشيكي سه وز داپوشرا بوو ، له سر نه وه شه وه فهرش راخراوو .

له بهر نه وه ي له مالي خووم شتي وا نايابم نه دي بوو ، ده ميكيش بوو تاگام له ده وله مه ندي كه ساني تر نه بوو ، شهرم دايرتم و به نيگه راني و بي نارامي يه وه چاوه پرواني كوئتم كرد ، وهك چون خاوون داوايه كه له ناوچه يه كه وه چاوه پرواني هاتني وه زير دهكات . ده رگا كرايه وه و كابرايه كي لي هاتووي سي و دوو

سالان خوي كرد به ژوردا . كوئت زورگه رم و دوستانه ليم هاته پيشي . دواي نه وه ي هه ولم دا به سه ر چه په سانمدا زال بيم ، خهريك بوو خومي بي بناسينم ، به لام نه و ده ست پيشكه ري كرد . دانيشتن گفتوگوي له سه ر خوو به ماريه تي ، زوري نه برد به سه ر شهرمي ته نيائي دوورو دريژمدا زال بوو . نه وه نده ي نه مابوو ته واو بيمه وه سه رخوم ، له پر كوئتيس خوي كرد به ژوردا ويه كاويه ك زياتر له پيشوو په شوكام . به راستي خولقاويكي ناسك بوو . كوئت بي ي ناساندم ، منيش هه ولم دا خووم هيمن پيشان بدهم . به لام تازياتر هه ولم دها هيمن بيمه وه ، زياتر ده په شوكام . بوته وه ي ماوهم بدن بيمه وه سه رخوم و به دانيشتن ناوكوړي نه ناسياوان رابيم ، له به يني خوياندا كه و تنه قسه و وهك دراوسي يه كي ديرين منيان بي زياته ماريه ت به جي هيشت . منيش به ژورره كه دا كه و تمه گه ران و سه ير كړني كتيب و وينه كان . گه رجي زور شاره زاييم له باره ي وينه وه نه بوو ، به لام وينه يه كيان زور سه رنجي راكيشام نه ويش وينه ي ديمه نيكي ديهاتي ي سويسره يي بوو ، به لام وه نه بي وينه كه خوي له خويدا سه رنجي راكيشابم ، نه خير ، به لكور دوو كوني فيشه كي تيدابوو يه ك ريك له سه ر نه وي تر .

«نيشانچي يه كي چاك بووه .» رووم وه رگيرا بو كوئت و وتم :

«به لي ، نيشانچي يه كي لي هاتووه . تو نيشانچي يه كي باش نيت ؟»

«زور باش !» . وه لام دا يه وه دلشاد بووم به وه ي سه ره نجام قسه هاته سه رياسيك كه من زور چه زي لي ده كه م . «له دووري سي هه نكاوه وه كاغه زي قومار ده بيكم ، به ده مانچه ، چونكه ده ستم به ده مانچه را هاتووه» .

«توخوا ؟ !» . كوئتيس وهك زور چه زي له باسه كه بي وه لامي دا يه وه ، «نه ي گيانه تو ده تواني له دووري سي هه نكاوه وه كاغه زي قومار بيكي ؟»

«روژيك تاق ي ده كه ينه وه .» . كوئت وه لامي دا يه وه . «من كاتي خوي نيشانچي يه كي خراب نه بووم به لام چوار ساله ده مانچه م نه گرتووه به ده ستمه وه» .

«نو هوو ،» وتم ، «نه گه روابي ، دلنيام نيسا له دووري بيست هه نكاويشه وه لي ناهيت . ده مانچه ته قانندن پويستي به مه شقي روژانه هه يه من خووم نه وه م به سه ر هاتووه . كاتي

خوی له چاکترین نیشا نچی په کانی فوجه که مان بووم . به لام جاریکیان په ک مانگی ره به ق ده ستم له ده مانچه نه دا - ده مانچه که ی خوم لای وهستا بوو - ئینجا ده زانی چی خاوهن شکو ؟ . په که مجار نیشانی شووشه په کم گرتو وه له دوری بیست و پینج هه نگاهه وه که چی چوار جار له سهر په ک لیم نه دا . کاپتنه که مان کابرایه کی قوشمه و قسه خوش بوو پی ی وتم - هه موو که س ده زانی توهی نه وه نیت نه و شووشه په بییکیت ! . ناخ ، خاوهن شکو ، پیویسته مه شق پشت گوی نه خهیت . نه گینا نه وهنده ی پی ناچی هیچت بیر نامینی . چاکترین نیشانچی من ناسیبیتیم هه موو روژی مه شقی ده کرد ، به لای که مه وه روژی سی فیشه کی پیش قاوه لتی ده ته قاند ، فه رز بوو لای ، وه ک چون پیکیک قودکا پیش نان خواردن فه رزه . کونت و کونتیس زوریان پی خوش بوو زمانم به ربوو . «توزیکی تریش باسی ده ستو مشتیم بو بکه» . کونت

پرسی

«ده زانی چی خاوهن شکو ، جاری واهه بوو ده ی بینی میشینک به دیواره که وه نیشتوته وه - چی په کونتیس ده بینم پیکه نینت دی ، به لام به خوا راستت پی ده لیم - ئی ئیتر میشیکی . هدی به دیواره که وه په کسه ر هاواری ده کرد - (کوژا) ده مانچه که م ! . کوژا ده مانچه ی پری بو ده هیناو له گه ل ناله په کدا میشه که به دیواره که وه ده فلیقایه وه» . «به راستی بی وینه یه» . کونت هاواری کرد ، «ناوی چی بوو ؟»

«سیلفیو ، خاوهن شکو»

«سیلفیو ؟ !» کونت بازی دایه سه ری و هاواری کرد . «توسلفیوت ده ناسی ؟ !»

«بیگومان خاوهن شکو . من وسلفیو دوو هاواری گیانی بووین . له فوجه که ماندا وه ک یه کی له خومان پیشوازیمان لی کرد . به لام واپینج ساله هیچم له باره یه وه نه بیستوهه . یانی خاوهن شکو چه نابیشان ده تان ناسی ؟ !»

«به لی ، منیش چاک دم ناسی . قهت باسی بو نه کردوویت ... به لام نا ، ری ی تی ناچی ... قهت باسی دیمه نیکی گرنکی ژیانی بو نه کردوو ی ؟»

«خاوهن شکو .. چه نابتان مه به ستان له و کاته یه که که نجیکی که شخه چی شه پازلله یه کی لی دابوو ؟»

«باشه قهت ناوی نه و که شخه چی یه ی پی نه ووووی ؟»

«نه خیر خاوهن شکو پی ی نه وتووم»

له پیر راستی ی شته که م بو ده رکه وت

«ئو ، خاوهن شکو بم بووره ! .. بیری نه وه م نه بوو .

نه وه تو بووی ؟»

«ئا ، من بووم» . کونت به په شوکاو ی یه کی زوره وه

وه لای دایه وه .

«نه وینه یه ش که دوو گولله که لی داوه ، یادگاری دوا

یه کتر بینمانه ...»

«ئو خوايه ،» کونتیس وتی ، «تکات لی ده که م باسی نه وه

مه که ، ده زانی چه ندی لی ده ترسم ..»

«ده زانم به لام ده بی هه مووی بگيرمه وه .» کونت وه لای

دایه وه . «نه م ده زانی چون سووکایه تیم به سهر براده ره که ی

هیناوه ، ده با بشزانی چون سیلفیو توله ی لی کردمه وه» . کونت

کورسی یه کی قولداری بو راکیشامو فنیش به وپه ری زه و قه وه

کویم بو نه م به سه رهاته ی خواره وه شل کرد .

«پینج سال له مه و به ر ژنم هینا . یه که م مانگ ، یانی

مانگی هه نگوینم لیره ، له م گونده به سهر برد . من خوشترین

روژانی ژیان و یه کی له ناخوشتترین یادگار ه کانیشم له م

خانوه دا به سهر بردوهه .

نیواره یه کیان پیکه وه چووینه دهر وه . نه سپی

خیزانه که م به له سه بوو ، ژنه که م نیگه ران بوو ، ره شمه که ی

دایه ده ست من و خوی به پی گه رایه وه بو ماله وه ، منیش

به سواری . عاره بانه یه کی سه فه ریم له حه وشه که ماندا به دی

کردو له وی پی یان وتم جه نتمانیک له نووسینگه که مدا

چاوه ریمه و نایه وی ناوی خوی بلیت ، ده لی کوايه ئیشم

په یه تی . که چوومه ژوره وه بینیم لیره دا ، له به رده م نه م

ناگردانه دا ، کابرایه کی ته پ و توژاوی ریش دریز وه ستاوه .

به ره و رووی چووم وه ولم دا بیرم بیته وه کی یه .

«کونت ، چی یه نام ناسیته وه ؟ !» . کابرا به ده نگیکی

له رزیوه وه وتی .

«سیلفیو !» . هاوارم کرد ، نه وی راستی بی هه ستم کرد

ترس دای گرتووم .

«خویه تی ،» کابرا وتی ، «ئیسنا سه ره ی منه بته قینم .

هاتوم ده مانچه که م خالی بکه مه وه . نامادهیت ؟»

ده مانچه که ی له باخه لی سهر سنگیه وه دیار بوو . دوازده ههنگاوم ژماردو له و سووچه دا راوه ستام و داوام لی کرد خیرا بکات ، پیش نه وه ی ژنه که م بیته وه په نجه ی پیدابنی . به لام به بیانوی پروناکی یه وه خوی دواخت . مو میان بو هینا ، دهرگام داخت و داوام کرد ری ی که س نه دن بیته ژور وه . ئینجا داوام لی کرد ته قه م لی بکات . ده مانچه که ی دهر هینا و نیشانی لی گرتم . دهستم کرد به چرکه ژماردن ، بیرم له خیزانه که م کرده وه . ده قه یه ک بی نارامی ی تال تی په ری . سیلفیوی دهستی به ر دایه وه .

«به داخه وه م ،» سیلفیوی وتی ، «ده مانچه که م ناوکه هه لووژهی تیدانیه ، گولله ش زور قورسه . ناتوانم ، نه مه به ته قه ی به رامبهری دانانیم ، به لکوه به پیاو کوشتنی ده زانم . فیرنیم پیاوی بی چه ک بکوژم . باله سه ره وه دهست پی بکه ینه وه . با یانسیب بکه یین بو یه که م ته قانندن .»

سهرم لی دهر نه ده کرد ، نه وه نده ی له بیرم بی رازی نه بووم . به لام دواچار ده مانچه یه کی ترمان هینا . دوو پارچه کاغه زیشمان هینا و پیچامانه وه ، نه و خستیه شه پقه که یه وه ، نه و شه پقه یه ی که روژی له روژان کونا و دهرم کرد بوو . نه مجاره ش بو من دهر چوو . به زهرده خه نه یه کی واوه که هه رگیز له یادم ناچی وتی «کونت . . شه ی تانیش به ختی وه کور توی نیه .» نازانم جیم لی به سه ر هاتبوو ، نازانم چون ریم پی دا نه وه م پی بکات . به لام به هه ر حال په نجه م نا به په له پیتکه داو نه و وینه یه م پیکا . (کونت په نجه ی بو وینه گولله کون کردو وه که راکیشا .) پروومه تی سوور هه لگه را کونتیس په نگی بوو به کاغه زی سپی . منیش نه م توانی سه رسامیم بخومه وه .

«ته قاندم» کونت له سه ری رویشت ، سو پاس بو خوا نه م پیکا . ئینجا سیلفیوی . . له وساته دا دیمه نی زور ترسناک بوو . . . نیشانی لی گرتم . له پریکدا دهرگا کرایه وه و ماشا به هاواره وه خوی کرد به ژور دواو خوی هه لدایه سه ر شانم . که نه وم بینی هاتمه وه سه ر خوم و پیموت :

«گیانه که م ، نه وه تا به سوعبه تمانه ، بو وات له خوت کردو وه ؟ . برو توژی ئاو بخوره وه ، ئینجا وه ره وه بو لامان ده مه وی هاو په و هاوری ی دیرینمت پی بناسنیم . ماشا هیشتا باوهری نه ده کرد .»

«پیم بلی نه وه ی میرده که م ده بلی راسته ؟» . پرووی کرده

سیلفیوی ترسناک و لی پرسی .

«راسته ته نها ئیوه ، هه ردووکتان به سوعبه تتانه . کونتیس ، کونت هه میشه به سوعبه تیه تی .» سیلفیوی وه لامی دایه وه ، «جاریکیان به سوعبه ت شه پازلله یه کی لی دام ، ته قه ی لی کردم و دای له شه پقه که م هه ر به سوعبه ت ، ئیستاش هه ر به سوعبه ت ته قه ی لی کردم و نه ی پیکام ئیستا منیش ده مه وی سوعبه تیک بکه م .»

دووباره خوی واپیشان دا نیشانم لی بگری له به رده م ماشادا . ماشا خوی هه لدایه سه ر پیلاوه کانی .

«ماشا ، هه سته ، چه یام مه به !» . له توانامدا نه ماوه اوارم کرد ، «توش قوربان به س گالته به و ئافره ته به دبه خته بکه ! . ده ته وی ته قه بکه ی یان نا ؟» .

«نامه وی» . سیلفیوی وه لامی دایه وه ، «ئیسنا دلم ئاوی خوارده وه . به نیگه رانی و بی نارامی بینیمیت . ناچارم کردیت ته قه م لی بکه ی ، نه وه نده ش به سه . وازت لی دینم بو خوت و ویزدانت . له بیرت نه چمه وه .»

ویستی بروت به لام له به ر دهرگا که دا راوه ستا ، سه بریکی نه و وینه یه ی کرد که من پیکابووم ، ئینجا بی نه وه ی نیشانه ی لی بگری ، په نجه ی نا به به له پیتکه داو لی دا رویشت . ژنه که م بوورایه وه . خزمه تکاره کانم نه یان ویرابوو ری ی لی بگرن ، به ترس و له رزه وه سه بریان ده کرد . هه نکاوی نایه هه یوانه که وه ، بانگی عه ره بانچی یه که ی کردو بی نه وه ی من مه سه له که تی بگم رویشت .

کونت هه ر نه وه نده ی وت . به و جوړه کوتایی نه و چیرو که م بو دهرکه وت که سه ره تاکه ی روژی له روژان نه وه نده کاری تی کرد بووم . ئیتر هه رگیز او هه رگیز پاله وانه که یم نه دیه وه . ده لین گوایه نه م سیلفیوی به له کاتی راپه رینی نه لیکسانده ر ئیسیلانته دا سه ر کرده ی هیزیک بووه و له شه ری سکولیانی دا کوژراوه .

له م کتیبه وه وه رگیراوه :